

העולם הבא

בעריכת לילי גלילי

מוזמנים משתתפים. אחד הקוראים המשתתפים בעמוד זה יזכה מדי שבוע בפרס של 10 ל"י. הזוכה השבוע הוא הקורא מנחם ברילב, תל-אביב.

איה הצדק?

בני יורם בן ה' ניגש אלי יום אחד והכריז: "אבא, אני רוצה להתחתן." מכיון שאני פדגוג חובב, עניתי לו ברצינות: "בסדר גמור, את מי אתה רוצה לשאת לאשה?"

"את סבתא", הוא השיב. זה היה יותר מדי, אפילו בשביל חובב פדגוגיה. "לאט לאט", הפצתי בו, "אתה מתאר לעצמך שאני אתן לך להתחתן עם אמי?" שאלתי. "למה לא?" שאל הנבו הזה בתמימות, "אתה התחתנת עם אמי, לא?"

שמואל ברגר, חיפה

הערות-שוליים

הופצו שמורות כי חלק ממנהיגי מק"י הערביים רוצים ליוזם תנועת מרי בישראל...

... תוכנית מק"י בלית ממש.

ממשלת ישראל החליטה להתעלם לפי שעה מהאיחודים בין מדינות ערב...

... שעתיה אפם, או שעתיה אפסים.

ראש הממשלה הכריז בראיון עם עתונאי אמריקאי כי בידי ישראל לא תהיה לעולם פצצה אטומית...

... לא לכך דאגנו; העיקר שלא תהיה פצצה על ראשה.

הדתיים בירושלים מתנגדים להקמת בית-מרחץ משותף...

... ובינתיים נערך ברחובות העיר מרחץ של דם ומים, משותף למפגנים ולשומרים.

לגבי דידי

מאת דידי מנוסי

היו זמנים, היה פלמ"ח, וגם אני הייתי גבר! חלפו זמנים, עודני חי, רק את עצמי קברתי חי בזכרונות כמו בקבר. ועל גבי המצבה כתבתי כך:

היו זמנים, היה פלמ"ח, וגם אני הייתי גבר! חלפו זמנים, עודני חי, רק את עצמי קברתי חי בזכרונות כמו בקבר. ועל גבי המצבה כתבתי כך:

היו זמנים, היה פלמ"ח, וגם אני הייתי גבר! חלפו זמנים, עודני חי, רק את עצמי קברתי חי בזכרונות כמו בקבר. ועל גבי המצבה כתבתי כך:

היו זמנים, היה פלמ"ח, וגם אני הייתי גבר! חלפו זמנים, עודני חי, רק את עצמי קברתי חי בזכרונות כמו בקבר. ועל גבי המצבה כתבתי כך:

היו זמנים, היה פלמ"ח, וגם אני הייתי גבר! חלפו זמנים, עודני חי, רק את עצמי קברתי חי בזכרונות כמו בקבר. ועל גבי המצבה כתבתי כך:

ועל גבי המצבה כתבתי כך:

גם כך אפשר לצאת מן העסק (הוספות ותיקונים)

אחרי שפירסמתי בשבוע שעבר את הנוסחאות שבהן בוחרים הגברים לניתוק המגע, שלח אלי הקורא מנחם ברילב את הנוסחאות הבאות, בטענה שהן מוצלחות עוד יותר.

הדוגרי

זה כבר אצלי מוחלט לגמרי, וזה לא יעזור שום דבר לעשות פאניקות. הגענו לשלב שאין טעם יותר בהמשכת היחסים. אני אדם פשוט וישר. לא הייתי יכול להמיר שידך להעמיד פנים שאני אוהב אותך. זה הכל. שלום.

העצוב

"אני מבקש ממך נורית, אל תגידי שום דבר. אל תקשי את זה עוד יותר על שנינו. לבי שבור בדיוק כמו ליבך, אבל אני יודע שכך זה יותר טוב בשבילך. לא יקרה — בלי נשיקות, בלי דמעות, בלי שלום."

הבוהמי

"חיינו יחד היו כמסע עדלידע — מבריק מבחוק, ובלי כל תוכן עמוק. סתם מיצעד של ימים, כולם מלובשים בבגדי שבת. אבל אנחנו איננו צוחקים מאותן בדיחות, ואפילו לא מאותם האנשים. לא גותר בינינו דבר שיאחדנו — מלבד התהום המפרידה."

הבכיין

"לא, לא, נורית, למען השם, אינני יכול לסייבול את זאת. אני מוכרח — כן, מוכרח! — ללכת — עצמי — מיד! עצמי את את עיניך ואני אעצום את שלי. הרי שמים, למה זה היה צריך לקרות לי. להת-הוי-ראות!"

גס הרוח

"טוב מאד נורית, את מכריחה אותי ל-דבר בגסות. אנחנו גמרנו, את מבינה? גמרנו. ג'מיריניו. זה ברור? אין יותר שום יחסים בינינו."

הוגה הדעות

"כונה, יקרתה, הוא העולם. אנו נפגשים כמו כוכבי-שביס ונפרדים כמו כוכבי-לכת (או להיפך). מבחינה קוסמית אנחנו אוהבים על שתי רמות שונות של הקוסמוס. חוק היקום, עצם שורש החיים, קובע כי עלינו להיפרד. ומה אנו, גרגירי אבק שכמותנו, שנוכל להתמרד?"

בעל חוש האחריות

"אלה הן שנות חייך היפות ביותר, יקרתה, ואני לא ארשה לך לכזבו אותן עלי!"

צברינו חמודים ועוקצנים

ואלים את עופר: "האם אתה רוצה באחות?"

"כן, ענה נלהב."

"וכיצד תקרא לה?"

"בשקס", השיב.

קבוץ ברעם

ילן שיחק עם ענת, ולרגע סר הצידה. ניגשה גילה והחלה היא משחקת עם ענת. משחזר אילן התפרץ בועם: "אבל אני תפסתי את ענת קודם!"

קיבוץ פלמחים

ואכ הסתתר מאחורי הוילון, והיה לו חושך. הוא נבהל והתחיל לצעוק: "אני באיבוד!"

קיבוץ יגור

"האם אני בבית?"

טעות עופים צודקת

האזרח רוצח לדעת. (הארץ)

א. אלוני, תל-אביב

רצח החפים מפשע.

גופתו של הנרצח נתלתה ע"י ילד.

(מעריב)

יורם כנר, תל-אביב

לייבוש?

מגורת נחושת שתסמר לקהילה ה-

יהודית בקרדיף. (חדשות פורט)

אורי שיקה, חיפה

את השערות או את השערות?

תקנת הרכבת המרכזית בקהיר.

(מעריב)

א. אלוני, תל-אביב

חוק לשיפוט אקספרט.

קפץ מחלון האומה השלישית.

(הבקר)

דויד מנדל, באר-שבע

וגרס לתקרה בינלאומית.